

Numărul 15

Mozaic

Revista Colegiului Tehnic
„Mircea cel Bătrân“

București, septembrie-noiembrie
2012

COLECTIVUL DE REDACTIE

DIRECTOR ONORIFIC: *NICOLETA GAIDOȘ*

REDACTOR SEF: *STELIANA ZĂPCIU*

EDITOR: *MIHAELA LEBĂDĂ*

REDACTOR SEF ADJUNCT: *GEORGIANA CARABĂ*

DESIGN & VERSIUNEA ELECTRONICĂ: *GEORGIANA CARABĂ*

REDACTORI: *SORINA NEGOIȚĂ, ADRIANA VOINESCU, SIMONA POPESCU, MARIANA VOICU, DANIELA PREOTEȘESCU, CLAUDIA FLAMAROPOL, ROXANA CIUCĂ, CAMELIA DUȚĂ*

ELEVI: *ELISEI ZĂRNESCU, MIHAI MARCU, CLAUDIU VAMA, DIANA LĂTEAȚĂ, DIANA MARIA SIMION, LOREDANA TRUȘCĂ, ALEXANDRA MITE, MARIUS NĂSTASE, DANIEL ALECU, ROXANA ION, IULIANA BÎRLĂDEANU, CARMEN CRUȘNISCHI*

Adresa: revista_mozaic@yahoo.com

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate revine în exclusivitate autorilor!

CUPRINS

EDITORIAL.....	3
EDUCATIA PENTRU CARIERA.....	5
GANDURI ELEVI.....	9
ZIUA EDUCATIEI.....	12
LIMBA SI LITERATURA ROMANA.....	14
RELIGIE.....	21
GEOGRAFIE.....	27
STIINTE.....	35
HALLOWEEN.....	49
ISTORIE.....	51
SA CUNOASTEM ISTORIA LICEULUI	46

MOTTO:
**"PRIN NOI VEȚI FI CEI DINTÂI MEȘTERI ISCUSIȚI,
CREATORI LIBERI, PODURI ÎNTRE GENERAȚII"**

EDITORIAL

Obiectiv – revitalizarea învățământului profesional-tehnic

Ministerul Educației Naționale a inițiat, recent, o măsură de orientare profesională, pe care școala noastră a îmbrățișat-o cu deosebită satisfacție, convinsă fiind că este în interesul elevilor noștri. Astfel, începând cu acest an, s-a procedat la o selecție a elevilor dornici să învețe o meserie.

Viața fiind într-o permanentă mișcare, am propus și s-a aprobat înființarea clasei profesionale de doi ani cu profil tehnic, mecanic-auto.

Preocuparea principală a conducerii școlii a fost de a crea un colectiv de profesori competenți și asigurarea unei baze tehnico-materiale corespunzătoare profilului mecanic-auto.

Pentru o cât mai bună integrare a elevilor s-a luat legătura cu agenții economici, unde elevii pun în practică cunoștințele dobândite, formându-și și deprinderile necesare acestei meserii, la locuri specifice de muncă, în cadrul unui service-auto.

După parcurgerea unui semestru, putem aprecia că elevii manifestă interes în însușirea cunoștințelor teoretice și practice, ceea ce este reflectat în îndemănările dobândite și respectiv în notările obținute.

Considerăm că rezultatele de până acum ne îndreptățesc speranțele că elevii vor fi bine pregătiți, cu cunoștințe solide în meseria de mecanic-auto.

Din punctul de vedere al elevilor, acest tip de clasă este foarte bun pentru a-i forma în meseria care le asigură posibilitatea de a câștiga un ban cinstit, spre satisfacția lor și a celor ce beneficiază de prestațiile lor profesionale. Astfel, sub supravegherea directă a maiștrilor tehnici din școală, dar și din service, au învățat să execute revizii tehnice complexe, să înlocuiască piese la motor, dar și operațiuni mai simple, uzuale, precum montarea corectă a unor anvelope.

S-a pus accent pe corectitudine, responsabilitate și conștiinciozitate, până la deprinderea și practicarea unor operațiuni de rutină – cum ar fi curățarea motorului cu un spray, atunci când se înlocuiește o piesă a acestuia, curățarea locului de muncă la sfârșitul programului și așezarea tuturor uneltelor la locul lor, lucruri aparent mărunte și neesențiale, dar care, în final, exprimă profesionalism și produc o bună impresie beneficiarilor.

Și opiniile elevilor sunt favorabile noii clase specializate înființate, care, după cei doi ani de „profesională”, pe lângă faptul că le asigură calificarea într-o meserie și șansa obținerii mai lesnicioase a unui loc de muncă, nu le îngreunează posibilitatea continuării liceului, susținerea examenului de bacalaureat și apoi chiar și continuarea la o facultate de profil tehnic.

DIRECTOR ONORIFIC NICOLETA GAIDOȘ

&

REDAȚIA REVISTEI MOZAIC

Principalele domenii ale educației pentru carieră

Prof. Adriana Voinescu

Deși cei trei termeni, orientarea carierei, consilierea carierei și educația pentru carieră, sunt utilizați adeseori pentru a desemna același lucru, ei nu sunt sinonimi.

Orientarea carierei este conceptul cel mai cuprinzător, care acoperă o gamă largă de activități, de la informare și evaluare, la consiliere și educație pentru carieră.

Literatura de specialitate tinde să substituie denumirea clasică de orientare școlară și profesională cu cea de consilierea carierei tânărului și adultului.

Termenului de orientare școlară și profesională trebuie să i se dea înțelesul actual, mult lărgit față de vechea sa accepțiune, de asistare permanentă a individului în demersurile pe care acesta le întreprinde pentru a-și asigura o evoluție pozitivă a carierei (FIMAN, 1998).

***Orientarea școlară și profesională** este un sistem complex de acțiuni de îndrumare și dirijare a unui individ spre formele de învățământ și, respectiv, spre o profesie sau un grup de profesii, în conformitate cu capacitățile, înclinațiile și aptitudinile sale și, pe de altă parte, cu ansamblul de cerințe sociale. Obiectivul principal al orientării școlare și profesionale îl constituie realizarea unei depline concordanțe între preferințele, interesele și "echipamentul" aptitudinal al individului, pe de o parte, și cerințele sociale sau necesarul de forță de muncă, pe de altă parte.*

Orientarea școlară și profesională urmărește, așadar, îmbinarea armonioasă a intereselor individuale și sociale (Mitrofan, 1991). Orientarea școlară și profesională este o activitate în sine, dar este, totodată, și o componentă a managementului resurselor umane, alături de alte activități complementare, cum sunt: selecția, recrutarea, evaluarea sau formarea profesională.

Există mai multe direcții și tendințe în orientarea școlară și profesională (conform G. Lemeni, M. Miclea, 2004):

- accentuarea caracterului formativ-educativ în vederea realizării unui echilibru dinamic între aptitudinile și interesele individului, cerințele profesiunilor și nevoile sociale de forță de muncă;

- începerea cât mai de timpuriu a acțiunilor de orientare - încă din clasele primare, prin acțiunile de cunoaștere a elevilor și cele de informare școlară și profesională;

- intensificarea acțiunilor de cunoaștere și respectare a cerințelor social-economice;

- considerarea activităților practice ca mijloc esențial de orientare;

- considerarea informării școlare și profesionale ca metodă eficientă de educare a intereselor profesionale;

- intensificarea preocupărilor pentru sporirea eficienței serviciilor de orientare;

- amânarea momentului alegerii studiilor și profesiunii - prin prelungirea duratei școlarității obligatorii și diversificarea învățământului secundar.

Orientarea profesională este o activitate bazată pe un sistem de principii, metode și procedee de îndrumare a persoanei către o profesie sau un grup de profesii, în conformitate cu aptitudinile, înclinațiile și interesele sale și, pe de altă parte, în funcție de perspectivele pieței de muncă și dinamica sferei ocupaționale.

Prin orientare profesională se urmărește găsirea pentru fiecare individ a unei ocupații potrivite, respectiv asigurarea unui dublu acord între posibilitățile individuale și exigențele profesiilor și între aspirațiile individului și nevoile societății (Butnaru, 1999).

Orientarea carierei ne apare ca un ansamblu de activități și programe prin care indivizii sunt sprijiniți în asimilarea și integrarea cunoștințelor, a experienței, în corelație cu:

- autoînțelegerea, care include cunoașterea propriei personalități și raportarea acesteia la personalitățile altora;
- înțelegerea mecanismului de funcționare a societății și deci a factorilor care contribuie la schimbarea continuă a acesteia, incluzând atitudinea față de muncă;
- conștientizarea rolului pe care îl poate juca timpul liber în viața personală;
- înțelegerea necesității unei mulțimi de factori cu rol activ în planificarea carierei;
- înțelegerea necesității informațiilor și abilităților în obținerea succesului și satisfacției în muncă, dar și în activitatea desfășurată în timpul liber;
- învățarea procesului de luare a deciziilor pentru dezvoltarea carierei (Klein, 2001).

Consilierea carierei vizează compatibilitatea maximală între resursele, cerințele, aspirațiile și interesele unei persoane și oferta reală din domeniul educației, formării și integrării socioprofesionale. Consilierea carierei apare ca fiind forma de asistență continuă acordată individului în procesul complex de adaptare la mediul schimbător al muncii; aceasta ajută individual să-și descopere interesele sau preferințele pentru o profesie sau o familie de profesii, să verifice dacă are aptitudinile necesare pentru practicarea cu succes a respectivei profesii și să-și evalueze șansele de reușită profesională. Pentru aceasta, consilierul trebuie să dispună de mijloace de investigare a celor doi poli de interes: individul și profesia.

“Consilierea este o formă de socializare sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes, să le faciliteze depășirea unor contexte critice ale vieții” (Jigău, 2001).

Consilierea este un proces complex ce cuprinde o arie largă de intervenții ce impun o pregătire profesională de specialitate. Termenul descrie relația umană de ajutor oferită de un profesionist, consilierul și o altă persoană care solicită asistența, clientul (Egan, 1990).

Relația dintre consilier și persoana consiliată este una de alianță, participare și colaborare reciprocă (Ivey, 1994).

Consilierea este procesul prin care specialiștii din domeniul socio-uman orientează individual/grupul/comunitățile prin furnizarea de informații, găsirea de alternative, identificarea scopurilor.

Consilierea presupune a-l ajuta pe client să se cunoască și să-și dea seama de capacitățile sale, pentru permanenta sa evoluție în plan social. Consilierea înseamnă și recomandarea mijloacelor prin care clienții să depășească anumite dificultăți sau lacune, să-și compenseze limitele (Mitrofan, 1991).

Termenul de **consiliere privind cariera** este din ce în ce mai des utilizat pentru a desemna activitatea de orientare profesională a tânărului sau adultului, într-un proces continuu.

“Educația pentru carieră se referă la achiziționarea deprinderilor care-l vor face pe individ să ia acele decizii cu privire la carieră într-o manieră satisfăcătoare pentru sine, să le poată pune în practică, să fie capabil să se auto-evalueze și să constate “unde se află acum și unde vrea să ajungă în viitor” (Jigău, 2001, apud Watts, 1993).

“Educația și orientarea pentru carieră presupun oferirea de mijloace și sprijin indivizilor pentru ca ei să aplice cunoștințele achiziționate în circumstanțele reale ale pieței muncii și să fie capabili să ia o decizie de alegere a carierei, a viitorului lor profesional” (Jigău, 2001).

Educația pentru carieră reprezintă o intervenție educațională prin care se dezvoltă deprinderile și abilitățile necesare individului pentru alegerea, planificarea și dezvoltarea propriei sale cariere. Așadar, este vorba de o intervenție focalizată pe dezvoltarea de competențe necesare elevilor pentru managementul propriei cariere. Totodată, educația pentru carieră vizează formarea la elevi a unei atitudini active orientate, pe de o parte, spre autocunoaștere și dezvoltare personală și, pe de altă parte, spre explorarea oportunităților educaționale și profesionale.

Cu ajutorul programelor de educație pentru carieră, elevii își formează competențe în următoarele domenii: autocunoaștere și dezvoltare personală, comunicare și relaționare interpersonală, managementul informației și al învățării, planificarea carierei, educație antreprenorială, managementul stilului de viață.

Bibliografie:

1. Băban, A., Petrovai, D., Lemeni, G., 2003, Consiliere și orientare. Ghidul profesorului, Humanitas Educațional, București.
2. Jigău, M., 2001, Consilierea carierei, Editura Sigma, București.
3. Lemeni, G., Miclea, M., (coord.), 2004, Consiliere și orientare. Ghid de educație pentru carieră, Editura A.S.C.R., Cluj-Napoca.
4. Tomșa, Gh., 2006, Consilierea și orientarea în școală, ediția a 3-a, Editura CREDIS, București.

„Început de viață nouă”

*Alecu I. Daniel
clasa a IX-a C*

Eram în clasa a VIII-a, spre sfârșitul semestrului al doilea; terminam tezele. Așteptam cu nerăbdare vacanța de vară, dar și emoționat din cauza faptului că urma să merg la liceu. Era o zi călduroasă de iunie; plecam de acasă pentru a ajunge la școală, fiind la câteva străzi de casa mea. Curtea școlii era cu colegii care se jucau cu mingea. Eram, ca de obicei, fericit dar și trist totodată, deoarece pășeam pentru ultimele dăți în generala în care am stat opt ani, am legat prietenii, am chiulit prima dată, am jucat fotbal.

Gândindu-mă la toate acestea, speram ca liceul să fie următoarea etapă și să leg alte prietenii frumoase. Trebuia să aleg liceul la care urma să îmi continui studiile. Am bifat mai multe opțiuni, pentru a nu risca să rămân pe dinafară. După câteva zile aveam să aflu unde am fost repartizat. Am ajuns iar la generală pentru a vedea lista cu repartizarea la licee. Foarte bucuros că am intrat în liceul dorit, am plecat repede acasă să le spun părinților; au fost foarte fericiți pentru mine și m-au felicitat. Vacanța de vară a fost foarte lungă și frumoasă, cu amintiri plăcute, dar și cu momentele ei de cumpănă. Mă rog, la sfârșitul vacanței urma să începă prima zi de liceu, fiind entuziasmat până peste cap de acest lucru. Mă gândeam peste ce fel de colegi aveam să dau acolo și să nu mai zic că eram tare curios să-i cunosc pe profesori. Am pășit în curtea liceului, care avea să fie plină de alți „boboci”, dar nu numai. Am aflat în ce clasă aveam să învăț și ce colegi mă așteptau. Am intrat în clasă rușinos, cum îmi stă în fire, am căutat cu privirea primul loc liber, pentru a mă așeza, fără alte introduceri.

Am trecut ușor peste rușinea mea de nestăpănit și au început valurile de întrebări: Cum te cheamă?, De unde ești? etc. Deja mă obișnuisem cu „atmosfera” de liceu și apoi totul a venit de la sine, am început să socializez foarte repede. Acomodarea mea în liceu a fost cum nu se putea mai bine!

Prima zi de școală

Impactul elevului din școala generală cu atmosfera de liceu

*Simion Diana Maria
clasa a IX-a A*

În școala generală suntem învățați să scriem, să numărăm și să facem înmulțiri și împărțiri; învățăm despre marii noștri scriitori și despre universul credinței, cu scopul de a ne pregăti să facem pasul următor pentru liceu.

Acest pas este foarte important pentru îmbogățirea culturii generale a elevilor.

Emoționant a fost atunci când domnii profesori, rând pe rând, au venit la ore și ne-a prezentat fiecare materia pe care urma să ne-o predea .

Consider că liceul este partea cea mai importantă din viața fiecărui elev. În liceu acesta trebuie să învețe mult mai mult decât în școala generală.

Generația noastră ar trebui să se preocupe mai mult de învățatură, care sete lăsată deoparte în detrimentul altor activități mai puțin folositoare în clădirea unui viitor strălucit.

Numai așa vom ști încotro să mergem, ce să facem, ce să dezvoltăm prioritar în viața noastră .

Liceul trebuie să fie și trebuie să rămână partea din viața noastră care ne dă puterea să alegem ceea ce ne reprezintă .

În liceu trebuie să ne dezvoltăm calitățile cu ajutorul profesorilor, care ne îndrumă și ne sprijină pentru a face ceva în viață .

Am pășit în acest liceu cu speranța că vom învăța lucruri noi, care ne vor fi de mare folos în viață. Doresc tuturor elevilor care au început clasa a IX-a să aibă puterea și dorința de a învăța lucruri pe care nu le știi și, de asemenea, să ducă la bun sfârșit ceea ce au început, mergând mai departe pe drumul ales..

Cu acest gând bun închei acest articol și adresez tuturor colegilor de clasa a IX-a să nu se lase de învățatură și sper să ne întâlnim cu toții, sănătoși, la bacalaureat, în 2016.

Ziua Educației

La 5 octombrie 1966, cu ocazia Conferinței Interguvernamentale speciale ținute la Paris, cu participarea OIM și UNESCO, a fost adoptată Recomandarea privind statutul cadrului didactic. Aceasta a devenit unul dintre cele mai importante instrumente internaționale menite să aducă îmbunătățiri profesiei de dascăl.

De atunci, s-a hotărât ca data de 5 octombrie să fie dedicată cadrelor didactice, pentru a li se da reputația pe care o merită, pentru a sensibiliza întreaga lume, ținându-se cont de rolul esențial pe care-l joacă dascălii, în formarea de noi și noi generații.

Pentru că, la ora actuală, 69 de milioane de copii sunt încă lipsiți de educație și 774 de milioane de adulți nu știu nici să citească, nici să scrie, Organizația Internațională a Muncii și UNESCO cer conducătorilor tuturor statelor să ia măsuri față de aceste cifre alarmante, potrivit Cyber Mag.

Iar acest lucru nu este posibil decât prin repunerea dascălului la valoarea de altădată. Pentru că profesorii nu sunt doar simpli instructori. Ei dezvoltă capacitățile copiilor, le îmbogățesc cultura, îi ajută să-și construiască un drum în viață, îi ghidează și-i stimulează permanent, contribuind la dezvoltarea lor personală.

Sarcina este destul de dificilă pentru fiecare educator, dar acesta își îndeplinește misiunea primordială; insuflarea la elevi a valorilor fundamentale (dialogul, pacea, toleranța, egalitatea, respectul).

A nu se uita, de asemenea, că după ce au petrecut ani buni pe băncile școlii elevii ajung cetățenii care vor decide soarta lumii.

*Zărnescu Elisei
Clasa a X-a B*

Ziua Educației - 2012

JOCUL „DE-A REPUBLICA”

Să fii lider, să te lupți pentru o cauză, ba chiar să pui la cale strategii care, în multe dintre situații, ajung să fie deturnate de cei pe care îi credeai aliați, să dovedești înțelepciune în a judeca mișcările, dar și în a primi victoriile sau înfrângerile nu sunt lucruri tocmai ușoare. O probează personajele din creațiile următoare, ai căror autori au rezonat la provocările ficțiunii și “s-au așternut pe scris” răspunzând astfel, peste timp, cu propriile viziuni, cu cât mai diferite cu atât mai interesante, unui text din 1969 scris de Mircea Horia Simionescu și oferind o perspectivă contemporană, potrivită vârstei, a ceea ce înseamnă un joc “de-a Republica”¹.

Prof. Sorina Negoită

În final, Victoria

Totul a început cu un banal anunț în ziar: “Republica”. Pentru început era o idee potrivită, părea un joc numai bun de experimentat. Tot ce îmi lipsea erau tovarășii de joacă. Am început prin aranjarea armelor, am ajuns la instruirea armatei. Totul părea perfect. Armata era gata de înfruntarea forțelor adverse. Până când, primii raportul că un anumit soldat, Mihai, fu rănit grav și nu mai putea lupta. Era unul dintre cei mai buni soldați. Asta nu era decât prima lovitură.

A doua consta în trădarea propriului frate, ruda mea cea mai apropiată, sânge din sângele meu. Deja eram la pământ, nu știam ce să mai fac, dar eram dispusă să nu mă dau bătută. Dacă era nevoie intram eu în război. Începeam totul de la capăt dacă era necesar, aveam în minte mii și mii de strategii. Eram dispusă să fac orice numai pentru a câștiga. Nu voiam să mă dau bătută. Mă închisei în birou și mă gândeam cum aș putea să fac, să îl mut pe comandantul Alex și la a doua categorie.

¹Textele reprezintă răspunsul la cerința asociată studierii creației lui Mircea Horia Simionescu, “Erasmo sau a doua fotografie cu oameni mici” din *Limba și literatura română, manual pentru clasa a IX-a*, autori Al. Crișan, Liviu Papadima, Ioana Părvulescu, Florentina Sămiliăian, Rodica Zafiu, Humanitas, București, 2004 p. 14.

Când merg să verific armamentul, constat că îmi lipseau flintele, gloanțele și multe altele. Am intrat în panică, nu știam ce să mai fac. Nu aveam suficientă muniție, armele îmi lipseau, oamenii mei cădeau pe capete. Când credeam că mai rău de atât nu se poate, aflu că un anumit Enache îmi instigase armata împotriva mea. Stătui un ceas pe gânduri, pentru început trebuia să îmi recâștig armata. Zis și făcut! Mă dusei pe front. Lămurirăm lucrurile, după o discuție lungă de vreo trei ceasuri. În cele din urmă armata mea fu gata de continuarea razboiului. Aveam toata baza în ei.

În ce îl privește pe fratele meu, ajunseseam la o concluzie, suntem rude nu pot rămâne supărată pe el. Totul se sfârși oarecum cu bine, îmi lipsea un commandant, dar aveam șanse mari de-a câștiga. Nu voiam să mă împac cu ideea de-a pierde, puteam mai mult de atât și-o stiam prea bine!

Diana Lăteată

Clasa a IX-a E

Un caz de trădare

Într-o zi, eu cu încă șase prieteni ne-am gândit să ne jucăm „de-a Republica”. Eu eram căpitanul, iar ceilalți cinci erau subalternii mei. Cealaltă echipă adversă era formată tot din șase copii, iar căpitanul era dușmanul meu de moarte, Cristina. Până să începem jocul, am vazut că unul dintre subalternii mei s-a dus la echipa adversă și le-a spus planul pe care urma să-l punem în aplicație împotriva lor, dar eu, fiind un căpitan devotat m-am gândit și la asta și am schimbat planul imediat. Echipa adversă nu a știut ce a lovit-o.

Când a început lupta, proiectilele erau îndreptate spre ei și nu știau ce să mai facă, unde să se mai ascundă. Alexandra Lucan, subalterna mea, era responsabilă cu armamentul, Petruta era responsabilă de cazurile de urgență, Alexia Ionescu se ocupa cu tragerea armamentului, Nicoleta Ionescu era responsabilă cu aducerea armamentului (în caz că se termina), iar eu depuneam cel mai mare efort, mă luptam cu adversarii la propriu. În echipa mea mai era și Mihaela, din partea căreia nu mă așteptam la o trădare, dar eu nu am spus nimic până la sfârșitul luptei, pentru că nici macar nu știa ce să facă deoarece nu știa planul echipei. La echipa adversă, capitanul nu prea era priceput. Am învins, echipa Cristinei lăsându-i fără putere. Am plecat acasă, dar le-am spus că vom continua și mâine.

Ajungând acasă împreună cu echipa mea ne-am pus în pat și ne-am uitat la un filmul. Mihaela cu Alexia Ionescu se băteau cu pernele, iar Alexandra Lucan, Petruta Mite, sora mea, și Ionescu Nicoleta pregateau gustările. Eu stăteam și planificam lupta pentru mâine. I-am spus Mihaelei că nu a fost frumos ce a făcut și că nu mă așteptam din partea ei să mă trădeze în halul ăsta, dar... i-am spus că o iert și dacă se mai repeta o exclud din echipa mea, care în acea zi triumfase pe câmpul de luptă și sper ca în continuare să câștigăm toate luptele și bătăliile...

Alexandra Mite

Clasa a IX-a A

Triumful

Ceea ce conta cel mai mult acum era să fiu ales. Am împărțit bomboane, prăjituri, înghețată și tot ce mai puteam oferi pentru a câștiga alegerile. Speram să par cel mai de încredere dintre candidați.

-Poate vei câștiga! Cel mai bun prieten al meu îmi împărțea grija.

-Dacă merg pe "poate", Mihai, s-ar putea să nu câștig. E un procentaj de 50%. Toți de aici merg pe poate. Nimic nu e sigur.

-Vom afla. Sper să fie bine.

Stăteam, priveam și ascultam cu atenție. Aveam emoții foarte mari. Urma să devin președintele Republicii. Soarta mea depindea de asta. Și apoi, s-a decis.

-Mircea Vasile Garjoi. Felicități-vă noul președinte.

Inima mi-a bubuit de bucurie. Mă uitam în stânga și în dreapta, dar nu mai eram pe pământ.

-Felicitări!

Toata lumea m-a felicitat, până am început să conduc. Nu înțelegeam de ce oamenii făceau greve. De ce se revoltau. Pentru mine totul era bine.

-Tu nu-ți imaginezi că ceea ce faci îi afectează pe restul? Mircea, te vor da jos de la guvern! Mihai încerca să mă convingă să-mi schimb acțiunile.

Nu l-am luat în seamă și doar peste o lună am fost dat jos de la guvern și a fost ales Alexandru Anghel, rivalul meu. Am fugit în baie și lacrimile au început să-mi curgă șiroaie pe față. Colegii mei au început să râdă de mine din toata inima. Numai Mihai mă privea compatimitor.

Loredana Trușcă

Clasa a IX-a E

(RE)DESCOPERIREA LITERATURII POPULARE (FOLCLORULUI LITERAR)

1. Definirea literaturii populare

Literatura populară este cea dintâi literatură a oricărui popor, ea născându-se concomitent cu poporul respectiv, care a "crescut" cântându-și dorurile, suferințele și credințele în doine, balade, legende, basme... Nu trebuie însă confundată cu folclorul, care reprezintă totalitatea creațiilor înțelepciunii populare (cuprinzând muzica, pictura, sculptura, arhitectura, coregrafia etc.). Literatura populară este, de fapt, folclorul literar.

2. Estetica folclorului literar

Trăsăturile generale ale literaturii populare sunt:

- *Oralitatea;*
- *Caracterul anonim și colectiv;*
- *Specificul național și sincretic;*
- *Caracterul triplu rotativ (evoluând din zonă în zonă, din timp în timp, din gură în gură);*
- *Spiritul spontan, dar totodată enciclopedic.*

Literatura populară a românilor își impune, la rândul ei, originalitatea prin înălțimea ideilor, finețea acestora și a exprimărilor, caracterul ondulatoriu, unitatea și înclinarea spre nuanță și discreție, fapte care îi sunt specifice.

Sentimentul cel mai înalt în literatura noastră populară este cel al dorului ("o stare sufletească învățată", cum spunea Lucian Blaga), cu incomensurabilele sale nuanțe: iubirea, dragostea de neam și de țară, legătura cu casa și satul, credința etc. Mihai Eminescu susținea că în literatura populară găsim "exprimarea cea mai scurtă a simțământului și a gândirii", căci ea este, de fapt, "limbă a sentimentului", folosind "cuvântul cel mai simplu".

3. Temele și motivele folclorului literar

Temele și motivele creațiilor literare își au obârșia, în general, în miturile fundamentale. În cultura română identificăm patru astfel de mituri (numite de George Călinescu "piloni ai Olimpului nostru") și anume:

- "Miorița" ("marea trecere" și păstoritul - transhumanța);
- "Traian și Dochia" (etnogeneza);
- "Meșterul Manole" (mitul estetic);
- "Zburătorul" (mitul erotic).

Dintre cele mai importante teme și motive amintim: doina (exprimând infinitul dor românesc) și codrul, mândra și badea, haiducul și înstrăinarea, eroii naționali etc.

4. Implicațiile folclorului în literatura cultă

Asemenea coordonate esențiale ale folclorului literar românesc sunt exprimate în mod magistral prin specii corespunzătoare.

În genul liric se impun:

- doina
- strigătura
- cântecul (de leagăn, de lume etc)
- bocetul.

Epica include:

- proverbul și zicătoarea
- balada
- snoava
- povestirea
- basmul etc.

Genul dramatic adaugă: poezia obiceiurilor, teatrul cu măști etc.

Dar nicăieri în literatură nu poate fi mai prezent decât aici sincretismul. Spre exemplu, "Plugușorul" implică deodată teatrul și religia, nararea evenimentelor anului, istoria și dramatismul vieții.

Folclorul este "izvor pururea regenerator pentru literatura cultă". El a fost descoperit la noi de către pașoptiști. Vasile Alecsandri a publicat, în 1852, prima culegere de creații populare, el însuși, alături de Alecu Russo, Nicolae Bălcescu, Mihail Kogălniceanu ș.a. stimulând inspirația folclorică a literaturii.

Geniul popular, prezent în doine și proverbe, în snoave și basme, în balade și legende, este transmis literaturii culte și, la capătul unui traseu de excepție, Mihai Eminescu va susține: "Dumnezeul geniului m-a sorbit din popor cum soarbe soarele un nour din marea de amar". Prin urmare, geniul cult are la bază pe cel popular, căci M. Eminescu și-a alimentat cugetul și sentimentul din doină, din basm, din mit, spre a ajunge la capodoperele "Revedere", "Luceafărul", "Călin (File din poveste)" ș.a.

Folclorul și, cu deosebire, literatura populară influențează creația cultă din dublă perspectivă: prin elemente de conținut și prin sensuri ale manierei artistice. Din prima perspectivă, descoperim la Russo și Alecsandri, la Creangă, Eminescu și Slavici, la Sadoveanu, Blaga și Labiș, fluxul sentimentalismului popular românesc, cu acea puternică legătură dintre om și natură, cu acel temei al credinței în ideal, cu înălțătorul concept al luptei pentru adevăr. Motivele doinei populare au fost preluate în diferite sensuri de V. Alecsandri și G. Coșbuc ("Doina"), M. Eminescu ("Ce te legeni", "Revedere"), O. Goga ("Noi"), L. Blaga ("La curțile dorului"). De la balada Miorița pornește M. Eminescu în "Mai am un singur dor", spre a se impune apoi drept creator original. În schimb, balada eroică i-a inspirat lui Sadoveanu romanul "Frații Jderi".

Basmul, snoava și proverbul au devenit pentru A. Pann și I. Creangă excelente surse de inspirație și modele, în timp ce descântecul și bocetul capătă la I. Barbu (în "După melci" și "Domnișoara Hus") valențe filosofice.

Mitul zburătorului a devenit coordonata literară esențială, de la poemul "Zburătorul" al lui I. Heliade-Rădulescu, la "Luceafărul" lui M. Eminescu. În schimb, mitul estetic a impus condiția jertfei creatoare, dăinuind prin "Meșterul Manole" al lui L. Blaga și "Moartea unui artist" a lui Horia Lovinescu.

Folclorul literar influențează literatura cultă și în formă – prin metrica redusă, prin ritmul doinei (la Goga) și al baladei (la Coșbuc), prin imagini și expresii deosebit de sugestive. Nu trebuie uitat că "Luceafărul" lui Eminescu înalță expresia populară la rangul meditației geniale unice, pe când Creangă reia tâlcul popular la nivel cult, iar Sadoveanu realizează demersul epopeic național sub imperiul optimismului folcloric.

Bîrlădeanu Iuliana
Clasa a X-a F

Sfânta Cuvioasă Parascheva

Prof. Georgiana Carabă

Este cunoscut faptul că toți românii ortodocși au o mare evlavie față de Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași, prăznuită în fiecare an la 14 octombrie. Sfânta este considerată ocrotitoarea Moldovei, aici fiind cinstită în mod deosebit, moaștele Sfintei aflându-se la Iași de mai bine de 350 de ani. Numele vine de la onomasticul grecesc „paraskevi”, care înseamnă „a cincea zi a săptămânii, vineri” (Duminica este considerată prima zi a săptămânii). Sfânta Parascheva mai este cunoscută în tradiția populară și sub

numele de „Sfânta Vineri” sau „Vinerea Mare” și este considerată stăpână peste lumea femeilor, îndeletnicirile acestora (cusut, tors, țesut etc.) fiind controlate de ea.

Din puținele date cu privire la viața Sfintei, aflăm că aceasta a trăit în secolul al XI-lea și că s-a născut în Epivata Traciei (astăzi Selim-Pașa, pe coasta de Nord a Mării Marmara), aproape de Constantinopol (Istanbulul de astăzi), pe atunci capitala Imperiului bizantin. Părinții ei erau oameni de neam bun și credincioși, râvnitori spre cele sfinte. Anii copilăriei și i-a petrecut în casa părinților, sub ocrotirea acestora.

Se spune că, pe când avea 10 ani, a auzit citindu-se într-o biserică cuvintele Mântuitorului: „Oricine voiește să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie”(Marcu 8, 34). Cuvintele acestea au determinat-o să-și împartă hainele sale săracilor, fără să țină cont de muștrările părinților. După un timp părăsește casa părintească și se retrage „în adâncul pustiei”. Se oprește mai întâi la Constantinopol, unde ascultă cuvinte de învățătură de la călugări și călugărițe cu aleasă viață duhovnicească. Urmând sfaturile acestora, părăsește Constantinopolul și se îndreaptă spre ținutul Pontului și se oprește în Heraclea, la Mănăstirea Maicii Domnului, unde rămâne timp de cinci ani. Dorind să-și petreacă restul vieții în locurile pe care le-a străbătut Mântuitorul Iisus Hristos, dar și Sfinții Apostoli, pleacă spre Țara Sfântă. După ce vede Ierusalimul, se retrage în pustiul Iordanului, într-o mănăstire de călugărițe, unde se nevoiește cu post și rugăciune.

Se spune că într-o noapte, pe când avea 25 de ani, un înger i-a apărut în vis și i-a spus

să se întoarcă în locurile părintești. Despre acest fapt Sfântul Varlaam scrie în Cazania sa: „Să lași pustia și la moșia ta să te întorci, că acolo ți se cade să lași trupul pământului și să treci din această lume către Dumnezeu, pe care L-ai iubit”. A plecat din Constantinopol și s-a îndreptat către localitatea natală, Epivat, fără să spună cuiva cine este și de unde vine, unde a continuat să trăiască în post și rugăciune.

După ce și-a dat sufletul, neștiind nimeni cine era, a fost îngropată ca o străină. Dar, potrivit tradiției, se spune că trupul unui marinar care a murit pe o corabie a fost aruncat în mare. Valurile l-au aruncat spre țarm, iar

un sihastru care locuia în apropiere, i-a rugat pe niște creștini să-l îngroape după rânduiala creștinească. Aceștia, săpând o groapă, au aflat trupul Prea Cuvioasei Parascheva neputrezit și plin de mireasmă; dar, cu toate acestea au pus și trupul corăbierului alături de ea. În noaptea următoare i s-a arătat în vis unuia dintre creștinii care săpaseră groapa, pe nume Gheorghe, o împărăteasă care ședea pe un scaun luminat și înconjurat de îngeri, iar unul dintre aceștia îl muștra că n-a scos din groapă trupul Cuvioasei Parascheva. Împărăteasa pe care o văzuse în vis și care nu era alta decât Cuvioasa Parascheva i-a poruncit să ia degrabă trupul ei și să-l așeze undeva la loc de cinste. Tot în aceeași noapte, o credincioasă pe numele Eftimia a avut aceeași vedenie. Credincioșii de acolo, auzind de visul celor doi, au înțeles că este un semn dumnezeiesc, au luat trupul Cuvioasei din mormânt și l-au așezat în Biserica Sfinții Apostoli din Epivat, unde au stat aproximativ 200 de ani, săvârșindu-se în jurul lor multe semne și minuni.

În secolele următoare, din cauza evenimentelor politice care au avut loc, moaștele Sfintei au fost strămutate în mai multe locuri. În jurul anului 1235, moaștele au fost strămutate de la Epivat la Tarnovo, capitala imperiului romano-bulgar, unde au rămas timp de 160 de ani. La sfârșitul secolului al XIV-lea, moaștele au fost mutate la Belgrad, un an mai târziu în 1521, când au fost aduse la Constantinopol, fosta capitală a Imperiului bizantin.

Vasile Lupu, domnitorul Moldovei (1634-1653), a făcut toate demersurile necesare la Patriarhia din Constantinopol ca moaștele Sfintei Parascheva să fie strămutate la Iași. După ce a plătit toate datoriile Patriarhiei Ecumenice, patriarhul Partenie I și membrii Sinodului au hotărât să-i ofere, drept recunoștință, moaștele Cuvioasei.

Datorită domnitorului Vasile Lupu, în ziua de 14 octombrie 1641, moaștele Cuvioasei Parascheva au fost aduse în Moldova și așezate în Mănăstirea „Sfinții Trei Ierarhi”, ctitorie a domnitorului. În anul 1887 moaștele au fost mutate în Catedrala mitropolitană din Iași, unde se află și astăzi și la care se închină un număr mare de credincioși veniți din toate colțurile țării.

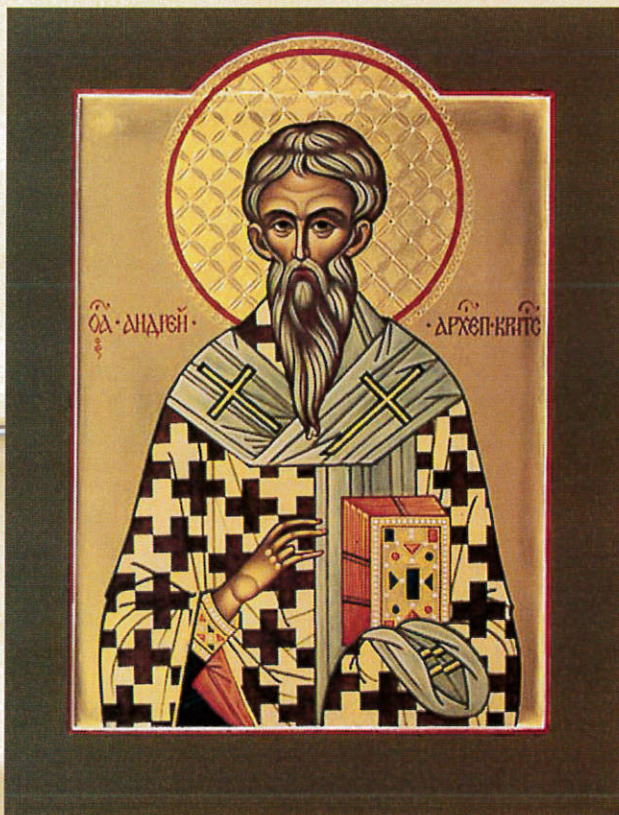
Bibliografie:

1. <http://www.sfanta-parascheva.ro/>
2. Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu, Sfânta Parascheva
<http://www.crestinortodox.ro/sfinti/sfanta-parascheva-72954.html>
3. <http://www.crestinortodox.ro/sarbatori/sfanta-cuvioasa-parascheva/sfanta-parascheva-cuvioasa-care-cunoaste-granite-74518.html>

Simpozion cu tema: "Sfântul Andrei - Apostolul românilor"

Prof. Roxana Ciucă

În cinstea sărbătorii Sfântului Apostol Andrei, Catedra de religie din cadrul Colegiului Tehnic "Mircea cel Bătrân" a organizat un simpozion cu titlul: "Sfântul Andrei - Apostolul românilor". Elevii clasei a IX-a E au citit referate despre această sărbătoare și au pregătit desene specifice acestui moment, care au fost expuse în clasă. În cadrul dezbaterii, a fost invitat preotul Cățu Silviu, de la Biserica parohiala Sfântul Gheorghe Grivița, care a vorbit despre importanța acestei sărbători creștine la poporul nostru. La sfârșitul simpozionului, elevii care au avut o participare activă au fost premiați cu Biblii.

Sf. Apostol Andrei a fost din Betsaida, orașel pe malul lacului Ghenizaret, fiul lui Iona, din Galileea, și fratele Sfântului Apostol Petru, primul dintre ucenicii Domnului Hristos. Înainte de a fi Apostol al Domnului, Sfântul Andrei a fost ucenic al Sfântului Ioan Botezatorul. Dar, dacă a auzit, a doua zi după Botezul lui Iisus în Iordan, pe dascălul său Ioan, arătând cu degetul către Iisus și zicând: "Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii" (Ioan, 1, 29), Sfântul Andrei, lăsându-l pe Ioan, a urmat lui Hristos, zicând fratelui său Petru: "Am găsit pe Mesia, care se tâlcuiște Hristos" (Ioan, 1, 41). Și astfel, l-a atras

și pe Petru spre dragostea lui Hristos. De aceea, Sfântului Andrei i se mai spune și Apostolul cel dintâi chemat al Domnului. Numele Andrei derivă din grecescul Andreas, care înseamnă „viteaz”, „bărbătesc”. Învățătura Bisericii ne spune că, după Înălțarea Domnului la cer și după Cincizecime, Apostolii au tras la sorți și au mers în toată lumea, pentru propovăduire.

Atunci, acestui întâi chemat, i s-a rânduit să meargă în Bitinia, Bizantia, Tracia și Macedonia, cu ținuturile din jurul Mării Negre, până la Dunăre. Sfântul Andrei a vestit Evanghelia lui Hristos și pe teritoriul țării noastre, în Scitia Minor (adică Dobrogea noastră) și până în Crimeia. Însă, a umblat în aceste locuri nu în grabă, ci, în fiecare zăbovind și răbdând multe împotriviri și nevoi, pe toate biruindu-le cu ajutorul lui Hristos. A întemeiat biserici creștine, a hirotonit episcopi, preoți și diaconi, a botezat primii creștini, a pus bazele creștinismului pe teritoriul țării noastre, fiind considerat patronul spiritual al românilor.

Mai știm că Sfântul Andrei a avut și un sfârșit de mucenic, fiind răstignit, la Patras, lângă Corint, cu capul în jos, pe o cruce în formă de X, căreia i s-a spus "Crucea Sfântului Andrei".

Pe la anul 350, împăratul Constantin al II-lea (fiul lui Constantin cel Mare) duce moaștele Sfântului Andrei la Constantinopol și le așază în Biserica Sfinților Apostoli. Acestea se păstrează întregi până în jurul anului 850, când împăratul bizantin Vasile I Macedoneanul cedează rugămintilor locuitorilor din Patras și le înapoiază capul Sfântului Andrei. În anul 1208, în timpul Cruciadei a patra, relicvele au ajuns la Amalfi, în apropiere de Napoli, fiind păstrate în domul San Andrea. În 1462 au fost duse la Roma, din cauza pericolului turcesc. În secolul al XV-lea, Papa Pius al II-lea a mutat moaștele Sfântului Andrei în catedrala Sfântul Petru de la Roma. În anul 1964, capul Sfântului Andrei a fost înapoiat Bisericii din Patras. Sfântul Apostol Andrei mai este patron al Scoției (steagul scoțian reprezintă Crucea Sfântului Andrei), al Spaniei, al Siciliei, al Greciei și al Rusiei.

Simpozion Sfântul Apostol Andrei

Noiembrie, 2012

Spațiul urban - concepte teoretice

Prof. dr. Popescu Simona

Spațiul reprezintă o formă obiectivă și universală a existenței materiei, inseparabilă de aceasta, care are aspectul unui întreg neîntrerupt, cu trei dimensiuni și exprimă ordinea coexistenței obiectelor lumii reale, poziția, distanța, mărimea, forma și întinderea lor. (conform DEX).

“Geografia este o știință a spațiului”, spațiul deținând o poziție prioritară în cercetările geografice.

Termenul de spațiu a fost utilizat pentru prima dată de Fr. Ratzel - ca o “simplă întindere, o entitate metafizică”. Geograful francez C. Vallaux a folosit pentru prima dată noțiunea de spațiu geografic ca fiind “o întindere determinată, caracterizată printr-un număr mai mare sau mai mic de caractere fizice, ale căror întrepătrunderi se desfășoară sub ochii noștri pe suprafața pământului”.

În literatura geografică internațională și românească noțiunea de spațiu geografic începe să fie definită abia după 1970- Jean Labasse, 1971- L'organisation de l'espace, Daniel Noin, 1976- L'espace France- au explicat unele concepte geografice utilizate tot mai frecvent în probleme de amenajare și planificare teritorială. Geografia franceză consideră spațiul studiat de geografi ca „suprafață terestră utilizată și amenajată de societate în scopul reproducerii ei”. În anul 1978, H. Isnard, aprecia spațiul ca pe o “materie primă, pe care societatea umană o prelucrează”. “Spațiul geografic reprezintă suportul natural al tuturor formelor de manifestare biologică și producție a societății umane”² și dispune de o structură

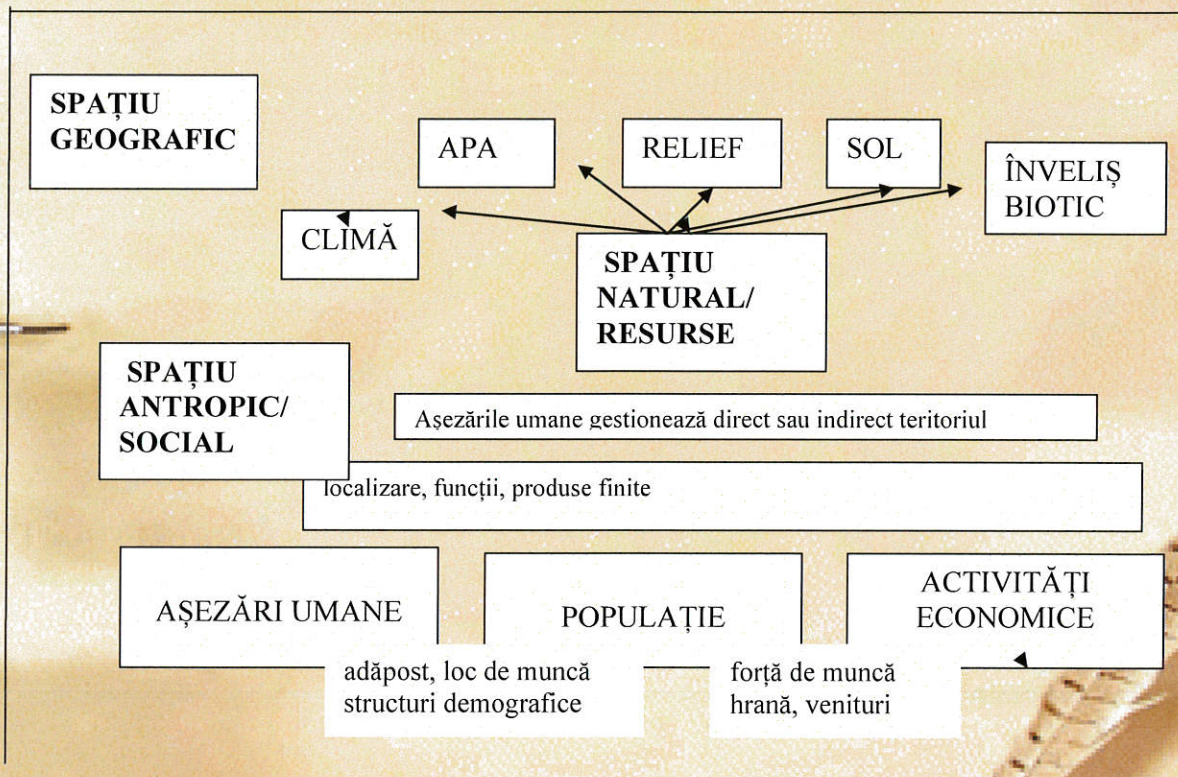
² Ianoș, I (2000), *Sisteme teritoriale*, Ed. Tehnică, București, p. 23

(fig.1) formată din spațiu natural (alcătuit din componente fizice: relief, sol, climă, apă, înveliș biotic) și spațiu social, antropic (alcătuit din componente sociale, economice și culturale).

Componentele majore ale spațiului urban sunt:

- populația - constituie componenta cea mai dinamică, care impune - în raport cu calitatea forței de muncă și prin dimensiune numerică
- tipul de activități economico-sociale, amploarea și structura serviciilor; suprafața sau teritoriul - influențează fizionomia și funcționalitatea orașului;
- activitățile economice și socio-culturale reprezintă cea mai importantă componentă a orașului, definind tipul și amploarea transformărilor interne, capacitatea de rezistență a orașului și de adaptare la dinamica societății.

Fig. 1- Componentele spațiului geografic

Spațiul geografic este dominat și transformat de către așezările umane.

Fiecărei așezări umane, fie rurală sau urbană, i se asociază un spațiu geografic, ce

reprezintă suportul fizic al acestora și contribuie prin resursele sale la diferențierea funcțională a lor.

Așezările umane nu au apărut spontan, ci sunt rezultatul unor procese dinamice de umanizare, a unor multitudini de activități desfășurate de comunitățile umane dintr-un anumit teritoriu, într-un anumit interval de timp. Atât așezările rurale, cât și cele urbane, sunt privite ca puncte de gestionare directă sau indirectă a teritoriului și ca tipice concentrări de activități economice.

Spațiul urban în general, orașul, este o realitate care s-a impus atenției geografilor încă din sec. al XIX- lea, explozia urbană din ultimele decenii amplificând aceste orientări, orașul fiind unul dintre cele mai adaptabile sisteme geografice, adaptabilitate determinată de capacitățile de autoreglare.

„Orașul este un organism teritorial bine populat, cu un înalt grad de concentrare, producție și organizare socială, culturală, format în anumite condiții de spațiu și timp”³.

Părintele geografiei românești, Simion Mehedinți, considera că orașul înseamnă “grupările de clădiri și de oameni, provocate de circumstanțe regionale în legătură cu circulația mărfurilor și a oamenilor”. (S. Mehedinți, 1944)

Spațiul urban reprezintă un „spațiu cu un anumit conținut, structură și organizare specifică, fiind o manifestare concretă a efectului interacțiunii în timp a spațiilor demografice, sociale și economice, proiectate pe spațiul fizic” (I. Ianoș, 1987, p. 28). Este o formațiune spațială distinctă, caracterizată printr-o densitate sporită de populație, de construcții și o poziție aparte în procesul schimburilor de valori, în ansamblu și în profil teritorial. Este un spațiu cu o multitudine de funcții economice,

³ Cucu, V. (2001), *Geografia orașului*, Ed. Fundației Culturale „Dimitrie Bolintineanu”, p. 21

sociale și politice, care într-un grad sau altul fac să graviteze în jurul lor un anumit teritoriu.

Spațiul urban nu se caracterizează printr-o relativă stabilitate, ci el este într-o continuă dinamică (se mărește sau se restrânge, sub influența unor factori diverși), datorită valului general de urbanizare (fenomenul cel mai frapant al perioadei contemporane care este ireversibil în privința modului de transformare a spațiului și de răspândire a caracteristicilor generate de mediul urban). Spațiul urban, ca și cel rural, se comportă ca un "sistem termodinamic și informațional deschis" (I. Ianoș, 2004), orașul fiind beneficiarul unor fluxuri de intrare diversificate, permanente, temporare sau atemporale, a căror structură este dominată de fluxuri de masă, energie, informații, fluxuri financiare, fluxurile de intrare depășindu-le pe cele de ieșire, ceea ce determină extinderea spațiilor construite.

Bibliografie

Cucu, V. (2001), Geografia orașului, Ed. Fundației Culturale „Dimitrie Bolintineanu”

Erdeli, G., și colab. (1999), Dicționar de geografie umană, Ed. Corint, București

Ianoș, I (2000), Sisteme teritoriale, Ed. Tehnică, București

Zotic, V. (2005), Componentele operaționale ale organizării spațiului geografic, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca

Flora și fauna din Marea Neagră

Prof. Mariana Voicu

Generalități:

Suprafața: 466 200 km²;

Adâncimea medie: 1197 m;

Adâncimea maximă: 2245 m

(în partea central-sudică);

Volumul apelor: 537 000 km³;

Lungimea maximă: 1200 km;

Adâncimea maximă a stratului oxigenic: 150 m.

AȘEZARE GEOGRAFICĂ

Marea Neagră este o mare din bazinul atlantic, situată între Europa și Asia, care se învecinează cu Rusia, Ucraina, România, Bulgaria, Turcia și Georgia. Prin Strâmtoarea Cherci se ajunge în Marea Azov, prin Bosfor în Marea Marmara, iar prin strâmtoarea Dardanele în Marea Egee și deci în Mediterană. Ea este un rest al Mării Sarmatice și prezintă o serie de aspecte unice în lume.

Marea se întinde pe o suprafață de 413.000 km^2 . Cel mai adânc punct se află la 2206 m sub nivelul mării, în apropiere de Ialta. Mareele sunt în general de mică amploare (cca. 12 cm). Salinitatea apei este în larg de 17-18 la mie, față de 24-34 la mie în alte mări și oceane. În zona litoralului românesc salinitatea scade și mai mult, în mod obișnuit fiind între 7 și 12 la mie.

CE FEL DE MARE ESTE MAREA NEAGRĂ?

Marea Neagră este o mare semiînchisă, componentă a Mării Mediterane, de al cărei bazin principal se leagă prin mai multe strâmtori și bazine: Str. Bosfor, M. Marmara, Str. Dardanele, Marea Egee.

Marea Neagră nu poate fi o mare continentală, deoarece:

- Are bazinul dezvoltat atât pe crusta continentală, cât și pe crusta oceanică;
- Morfologia bazinului este asemănătoare cu cea a bazinelor oceanice (este frecvent considerat un ocean miniatural), cu margini continentale și câmpie abisală;
- Acvatoriul se află în relații active de schimb cu Marea Mediterană și prin aceasta cu restul Oceanului Planetar.

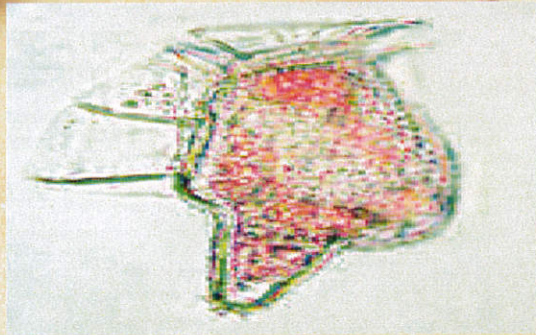
Plantele sunt reprezentate prin peste 304 specii de alge macrofite, majoritatea alge roșii, la care se adaugă algele brune și algele verzi. Fanerogamele sunt reprezentate numai de 5 specii.

Animalele sunt reprezentate de majoritatea grupelor de nevertebrate, cu un total de 1750 de specii, iar dintre vertebrate sunt prezenți peștii, păsările și mamiferele marine, cu un total de 164 de specii.

Marile asociații de organisme marine sunt: planctonul, nectonul și bentosul.

Planctonul este alcătuit din totalitatea organismelor care trăiesc plutind pasiv în masa apei, grupate în două categorii: fitoplanctonul și zooplanctonul.

Fitoplanctonul este format din cea mai mare parte din diatomee (136 de specii, ceea ce reprezintă circa 80% din componența fitoplanctonului), după care urmează dinoflagelatele, cynophiceele, chlorophiceele, în total 269 specii de alge.

*Dinophycean microalga **Dinophysis caudate***

comparație cu cel din Marea Mediterană.

***Zooplanctonul** este format din 70 de specii, majoritatea tintinide, rotiferi și copepode, meduze. Numărul de specii care formează zooplantonul este extrem se mic în*

jellyfish

Copepod crustacean Oithona sp.

***Nectonul** este format din pești planctofagi cum sunt hamsia, stavridul mic, chefalul, scrumbia albastră, din pești răpitori ,cum sunt pălămida, stavridul mare și bentofagi, cum sunt limba de mare, cambula, calcanul, sturionii în primele stadii.*

***Bentosul** este format din 1790 de specii, majoritatea dintre polichete, nematode, moluște, crustacei, briozoare, echinoderme, tunicate care formează biocenoze variate până la adâncimea de aproape 200 m.*

Peștii, păsările și mamiferele din Marea Neagră.

Peștii sunt reprezentați prin 3 specii din clasa Chondrichthyes și 164 de specii din clasa Osteichthyes.

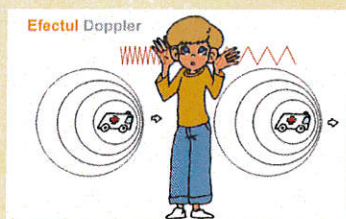
Clasa Chondrichthyes este reprezentată de rechin, vulpea de mare și pisica de mare. Rechinul este larg răspândit în apele de șelf și ale bazinului adânc, la adâncimi de 20-80 m, apropiindu-se frecvent de țărm.

Cele mai cunoscute, prin valoarea lor economică, sunt speciile migratoare anadome: scrumbia albastră, pălămida, stavridul, lufarul, hamsia și chefalul. În larg sunt prezenți tonul și peștele spadă. Guvizii, blenidele și labridele trăiesc în regiuni cu substrat pietros, iar limba de mare, cambula, calcanul, aterina, sturionii, în cel cu substrat nisipos.

Păsările tipic marine sunt puține și apar accidental în spațiul Mării Negre. Așa este furtunarul, observat deasupra apelor litorale și în larg, mai ales în timpul migrațiilor pre și postnuptiale. Păsările de țărmuri marine sunt mai numeroase, dar acestea au o arie de activitate foarte mare în apele interioare, deseori la distanțe mari de țărm.

Mamiferele sunt reprezentate prin două specii de delfin, de focă și marsuin: delfinul comun (*Delphinus delphis ponticus*), delfinul cu bot gros (*Tursiops truncatus ponticus*), foca mediteaneană (*Monachus monachus*) și marsuinul sau porcul de mare (*Phocoena phocoena*). Până la ora actuală, au fost monitorizate în apele românești aproximativ 2300 de exemplare de delfini din toate cele trei specii existente în Marea Neagră. Astfel, au fost observate în decursul expedițiilor științifice – 500-700 exemplare de afașin (*Tursiops truncatus ponticus*), 700-1000 exemplare de marsuin (*Phocoena phocoena relicta*) și 400-600 exemplare delfin comun (*Delphinus delphis ponticus*).

Efectul Doppler

Efectul Doppler poartă numele descoperitorului său, Christian Doppler.

Domnul Doppler s-a născut în 1803 la Salzburg și a murit la 49 de ani, în Veneția. Fiul unui pietrar, Christian era prea firav ca să urmeze cariera tatălui său, așa că, după absolvirea liceului, a studiat matematici și astronomie în Viena și s-a angajat la Institutul Politehnic din Praga (la acea vreme în Imperiul Austriac), unde a fost numit profesor de matematică și fizică în 1841. Un an mai târziu, la vârsta de 39 de ani, a publicat cea mai cunoscută lucrare a sa intitulată simplu „Über das farbige Licht der Doppelsterne und einiger anderer Gestirne des Himmels” („Despre lumina colorată a stelelor binare și a altor stele din ceruri”). Aici și-a postulat Doppler teoria cunoscută astăzi sub numele de efectul Doppler, conform căreia frecvența aparentă a unei unde depinde de viteza relativă a observatorului față de sursă, el încercând astfel să explice culoarea aparentă a stelelor binare.

De-a lungul profesoratului în Praga a mai publicat 50 de articole în matematică, fizică și astronomie. În 1847 s-a mutat la o universitate minieră din actuala Banská Štiavnica în Slovacia (la acel moment tot în Imperiul Austriac); în 1849 s-a mutat înapoi în Viena, iar în 1853 a murit în urma unei complicații pulmonare în Veneția... la acel moment tot în Imperiul Austriac! Mormântul lui se află chiar la intrarea în cimitirul San Michele din Veneția.

Introducere

Imaginați-vă că vă aflați cu un prieten pe un câmp; el se află în vârful unui deal, dumneavoastră sunteți jos, la poalele dealului. El are un coș cu mingi de tenis și aruncă exact câte o minge pe secundă către dumneavoastră; ca să nu ne complicăm, să presupunem că mingile au viteză orizontală constantă. Însă prietenul dumneavoastră nu aruncă mingile doar pentru amuzament – nu, în realitate aveți o convenție cu el. Amândoi vă temeți foarte tare de clovni și ați convenit că el, aflându-se mai la înălțime și fiind capabil să vadă orice clovn de la mare distanță, vă aruncă o minge pe secundă dacă totul e în regulă și două mingi pe secundă dacă vede vreun clovn apropiindu-se. Câtă vreme stați pe loc, totul e în regulă, primiți semnalul nealterat: el trimite o minge pe secundă, dumneavoastră primiți o minge pe secundă. Deși totul pare în regulă, aveți un moment de panică: dacă prietenul dumneavoastră lucrează de fapt mână în mână cu clovni și v-au întins o capcană? O luați la goană către vârful dealului și constatați cu surprindere că acum mingile vin spre dumneavoastră cu frecvență mai mare! Totuși, când vă uitați la el, prietenul dumneavoastră nu pare că le-ar arunca mai repede: pur și simplu veniți în întâmpinarea mingilor care se îndreaptă spre dumneavoastră, așa că frecvența cu care ajung la dumneavoastră crește. Ar fi de înțeles dacă ați crede că prietenul dumneavoastră se preface că abia acum a văzut clovni care vă înconjoară; în realitate, acesta este efectul Doppler și... nu are nicio legătură cu... clovni! Serios.

Am ales să prezentăm conceptul într-un mod amuzant (deși nu inexact, cel puțin în ce privește efectul Doppler).

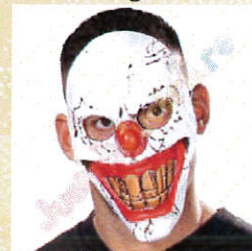
În realitate efectul Doppler are efecte semnificative mai ales în contextul undelor.

Utilitate

S-ar părea că există trei variabile esențiale în ecuațiile care guvernează magnitudinea efectului Doppler: viteza relativă dintre emițător și sursă, frecvența semnalului emis și frecvența semnalului recepționat. În realitate totul trebuie raportat la mediul (prin definiție static) în care se propagă semnalul (aerul în cazul mingilor de tenis, apa în cazul broscuței). Astfel, în loc de viteza relativă dintre emițător și sursă trebuie folosite trei variabile: viteza semnalului prin mediu (viteza mingilor prin aer sau a undelor pe apă), viteza emițătorului față de mediu și viteza receptorului față de mediu. Prin urmare, variabilele care definesc exhaustiv efectul Doppler sunt:

f , frecvența aparentă;

f_0 , frecvența la origine;

v , viteza undelor în mediu;

v_r , viteza receptorului față de mediu;

v_s , viteza sursei față de mediu.

În paranteză fie spus, dacă tot am ajuns aici, formula propriu-zisă de calcul pentru viteze mici este

$$f = \left(\frac{v + v_r}{v + v_s} \right) f_0$$

Observați că cele cinci variabile de mai sus (variabile care sunt în esență neschimbate și pentru viteze relativiste) descriu în mod complet schimbările aparente de frecvență cauzate de efectul Doppler. Prin urmare, am putea construi ecuații din care să obținem pe oricare dintre ele dacă le cunoaștem pe celelalte patru. Astfel, efectul Doppler a fost exploatat în multiple aplicații practice.

Să considerăm o mașina ce trece pe lângă noi în viteză. Vom observa că sunetul produs de motor nu este „uniform”, ca urmare a fenomenului de variație a lungimii de undă a undelor sonore, datorat sursei aflate în mișcare. Când autovehiculul se apropie de observator, sunetul este mai acut (frecvențe înalte), iar după ce trece de el, devine mai grav (frecvențe joase).

Radarul

Unele radare folosesc efectul Doppler pentru a măsura viteza cu care se mișcă un corp în raport cu stația radar. Aparatul radar emite un semnal direcționat către un corp în mișcare (cum ar fi mașina dumneavoastră). Unda se lovește de obiect și produce un ecou care se întoarce la aparatul radar. Un al doilea semnal, emis la o perioadă predeterminată după primul produce și el un ecou care este receptat de aparatul radar. Diferența de timp dintre perioada de emisie și perioada de recepție este exact diferența dintre variabilele f_0 și f din formula de deasupra; v este cunoscută iar v_s este fie nulă (în cazul radarelor staționare), fie ușor de determinat folosind vitezometrul mașinii de poliție (în cazul radarelor amplasate în vehicule). Cunoscând aceste patru variabile se pot folosi ecuațiile efectului Doppler pentru a o determina pe a cincea: v_r , viteza mașinii dumneavoastră prin... Ploiești, de pildă.

Astronomie

*Efectul Doppler a avut un rol neașteptat în astrofizică. Astăzi toată lumea știe că universul a apărut în urma evenimentului cunoscut sub numele de **Big Bang**, însă această constatare nu este tocmai la îndemâna oricui. La urma urmei sună destul de bizar să spui că universul în totalitatea lui este rezultatul unei explozii, nu-i așa? Ei bine, tocmai efectul Doppler este fenomenul cheie care a fost exploatat pentru a demonstra apariția universului în urma unei explozii!*

*Mihai Marcu
clasa a 13-a B*

AURUL

Prof. Daniela Preoteșescu

Aurul este un metal prețios, galben. Este un element chimic stabil, care nu este afectat de aer sau apă, deci nu rugineste și nu-și pierde strălucirea niciodată. Spre deosebire de majoritatea metalelor, aurul se găsește în stare pură. O parte din el este găsit ca bobite mici, în nisip sau în pietriș, însă majoritatea se găsește în filoane în piatră. El a fost valorificat de oameni de mii de ani, datorită calităților sale de a fi atractiv, de a nu-și pierde strălucirea și de a fi ușor de prelucrat.

MINE DE AUR

Mult aur – aproape 2000 de tone pe an – se extrage din mine. După ce se sparge piatra în care se găsește, aurul e colectat folosind una din metodele chimice, din care cea mai folosită e metoda cianurii. Cianura de sodiu se adaugă unui amestec de piatră

sfărâmată și apă. Aceasta dizolvă aurul, care este filtrat înainte de a se adăuga zinc. Aurul se depune ca un mal fin, iar zincul se dizolvă.

ORNAMENTAL ȘI PRACTIC

Aurul a fost folosit pentru bijuterii și ornamente, de sute de ani. Astăzi, el este folosit și la circuitele electrice, mulaje de dinți și părți din scutul reflector al sateliților.

ÎNTĂRIND AURUL

Aurul este foarte moale și el trebuie să fie întărit prin amestec cu alte elemente, cum ar fi cuprul sau argintul. Valoarea aurului se măsoară în carate. Aurul de 18 carate conține 18 părți de aur și șase părți de argint sau cupru. Cel mai pur aur e cel de 24 de carate.

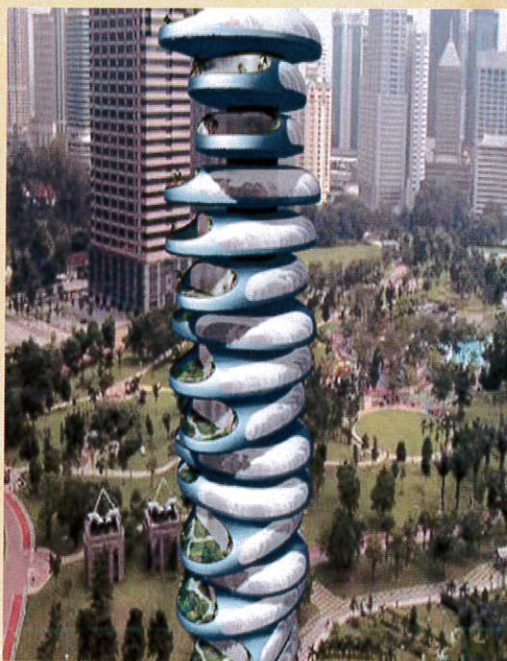
GOANA DUPĂ AUR

Aproape jumătate din aurul lumii este deținut de guverne sub forma lingourilor (calupuri de aur). Aurul a avut întotdeauna valoare. Între 1840 și 1900, sute de oameni și-au căutat norocul în SUA, Canada, Africa de Sud și Australia, în perioada "goanei după aur".

Curiozități

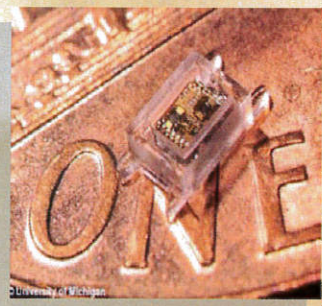
Știați că....

TURNUL DINAMIC este numele unui zgârie-nori ultramodern cu etaje rotative, care permite proprietarilor săi să modifice orientarea apartamentelor lor pentru a schimba peisajul sau a urmări direcția soarelui. Proiectul 'TURNUL DINAMIC' aparține arhitectului italian David Fisher și constă în construirea în Dubai a unui bloc cu o înălțime de 420 de metri, cu 80 de etaje realizate din module prefabricate care

pivotează în jurul unei axe verticale. La o simplă comandă vocală, fiecare apartament se va mișca în jurul axei sale și va face un tur complet în una - trei ore.

CEL MAI MIC COMPUTER din lume a fost realizat la Universitatea

Michigan și are doar un milimetru pătrat. Este vorba despre un dispozitiv electronic conceput de specialiști pentru a fi implantat în ochi și a urmări evoluția pacienților cu glaucom. Computerul face măsurători ale presiunii oculare la fiecare 15 minute și transmite datele cu ajutorul tehnologiei wireless.

KILOGRAMUL este singurul din cele șapte unități de măsură din Sistemul Internațional care mai este definit de un obiect fizic. `Le Grand K`, prototipul kilogramului, este o bucată de platină amestecată cu iridiu. Obiectul, realizat la Londra în 1889, este păstrat de către Biroul Internațional de Măsuri și Greutăți de la Sevres, Franța. Cercetătorii au constatat că obiectul de referință pentru kilogram își pierde masa, fluctuația fiind de 50 de micrograme. Acest lucru impune redefinirea acestuia în raport cu alte elemente, astfel încât să rezulte reducerea riscurilor de fluctuații și măsurători mai bune în viitor.

Cercetătorii de la Royal Botanic Gardens din Londra au făcut o descoperire de excepție în Madagascar - **PALMIERUL CARE „SE SINUCIDE”** după ce înflorește. Practic, după ce înflorește și face fructe, resursele nutritive ale palmierului sunt epuizate, cauzând prăbușirea

copacului și moartea acestuia. Palmierul sinucigaș, înalt de 21m cu o coroană cu un diametru de cel puțin nouă metri, a fost descoperit recent într-o zonă mlăștinoasă, de 240 m², pe insula Madagascar din largul coastei sud-estice a Africii, accesibilă doar pe calea aerului. Se pare că el înflorește odată la 100 de ani, specialiștii nereușind să stabilească până acum vârsta exactă.

... **LEUL FURNICILOR** este numele unei mici insecte care sapă gropițe în nisip unde se ascunde și așteaptă prada?

Furnicile, trecând pe lângă aceste goluri, își pierd echilibrul și sunt prinse de "cleștii" leului care le așteaptă.

...după opinia savanților chinezi, **ȘERPII VENINOȘI** sunt „seismologi” foarte sensibili? Ei s-au dovedit capabili să semnalizeze apropierea unui cutremur cu câteva zile înainte de a se produce.

Faptul se explică prin marea sensibilitate a reptilelor la schimbările de temperatură ale solului.

...brazilienii au o sursă naturală foarte curioasă: este vorba de **gândacul numit Pyrophorus Noctilucus**, care este prins de localnici și pus în diverse cutiuțe transparente pentru a-i folosi ca lanternă datorită luminii pe care o emite? Tot aici mai trăiesc gândacii aurii - Buprestide – care sunt întrebuințați ca podoabe.

culese de **Claudiu Vama**, clasa a X-a A,
coordonator - prof. **Claudia Flamaropol**

Tehnologia informației și a comunicațiilor - TIC

Tehnologia informației și a comunicațiilor este formată atât din echipamentele necesare prelucrării informației și comunicării ei, cât și din software-ul necesar pentru obținerea informațiilor și transmiterea lor.

Tehnologia informației și a comunicațiilor reprezintă totalitatea instrumentelor ce se bazează pe un calculator, folosite de oameni pentru a prelucra și transmite informații.

Ea influențează activitatea unei organizații în mai multe moduri:

Ajută în prelucrarea informațiilor

<i>Sarcina de rezolvat</i>	<i>Descriere</i>	<i>Instrumente TIC</i>
<i>Culegerea informației</i>	<i>Obținerea informațiilor de la locul în care s-au produs.</i>	<i>Dispozitive de intrare : tastatura, mouse, microfon, cititor de cod de bare.</i>
<i>Prezentarea informației</i>	<i>Prezentarea informației într-un format cât mai util.</i>	<i>Dispozitive de ieșire: ecran, imprimantă, difuzor.</i>
<i>Crearea informației</i>	<i>Prelucrarea informației pentru a obține noi informații</i>	<i>Program de aplicație</i>
<i>Păstrarea informației</i>	<i>Depozitarea informației pentru a fi folosită mai târziu</i>	<i>Memorii externe: hard-disc, CD</i>
<i>Comunicarea informației</i>	<i>Transmiterea informațiilor altor persoane care se pot găsi în locații diferite.</i>	<i>Echipamente care asigură comunicația: modem, linie telefonică, satelit, rețea de calculatoare.</i>

Determină reorganizarea și schimbarea strategiei organizației

Într-o organizație, folosirea instrumentelor TIC are ca efect planificarea activităților zilnice și a fluxului de informații în funcție de aceste instrumente. Astfel, comercializarea unor produse sau servicii se poate face și prin intermediul magazinelor virtuale deschise prin rețeaua internet. Prin intermediul paginilor Web, compania își prezintă interactiv produsele sau serviciile.

Economisește spațiu și timp

Folosirea suporturilor de informații electromagnetice sau optice permite crearea unor depozite de informație de capacitate foarte mare, care ocupă un volum foarte mic. Dacă un om poate aduna 2 numere formate dintr-o singură cifră într-o jumătate de secundă, un microcalculator poate executa peste 100 de milioane de instrucțiuni pe secundă, adică peste 100 de milioane de astfel de operații aritmetice.

Determină apariția unor noi produse și servicii

În afara faptului că dezvoltarea TIC a creat noi produse hardware și software și noi servicii, ea permite crearea și în alte domenii a unor produse sau servicii noi, care lucrează mai rapid, sunt de mai bună calitate și mai ieftine.

Creează noi tipuri de organizații

Pe lângă companiile care produc echipamente hardware și software, au apărut și alte tipuri de organizații: companii furnizoare de programe TV prin cablu, companii furnizoare de servicii Internet, cafenele Internet etc.

Creează noi meserii, produce mutații profesionale și completează calificările profesionale

Instrumentele TIC au produs efecte ireversibile și în viața oamenilor. Au preluat rutina unor munci. Au creat meserii noi: analiști, programatori, operatori. Alte calificări profesionale au fost dublate și de folosirea unui calculator: în bănci, în redacțiile de reviste și ziare, în bibliotecile mari, în sălile de operații din spitale, în agențiile de turism etc.

Ion Roxana, clasa a IX-a C

DACIA SPORT

(OLDIES BUT GOLDIES)

Dacia – o marcă pe care acum puțină lume o asociază cu o activitate sportivă. Cu toate acestea, în anii 1980 Dacia a comercializat o versiune sport – coupe derivată din renumita berlină 1300. Rezultatul muncii asidue a unor pasionați și a susținerii oarecum neașteptate pentru un astfel de proiect, primită chiar din partea unor persoane din aparatul de stat al acelor timpuri, Dacia Sport a fost unică prin alura sa sportivă în Europa de Est, comparabilă cel mult cu modelele sport livrate de Skoda.

Sfârșitul anilor 1970. La aproape 10 ani de la lansarea modelului Dacia 1300, de acum omniprezenta berlină ajunsese să își facă un nume chiar și în sportul

automobilistic. Pe lângă uzina de la Colibași se conturase o echipă de competiție ce avea să dea mulți componenți ai lotului național de raliuri, care a reprezentat România în competiții la nivel balcanic și est-european.

La sfârșitul anilor '70, Dacia 1300 ajunsese la limitele posibile de ameliorare a performanțelor pentru competiții, limite impuse de regulamente, de posibilitățile de procurare a unor componente performante și, în parte, de caracteristicile caroseriei sale.

Una dintre puținele caroserii originale Dacia care s-au păstrat, fiind reconstruită zece ani mai târziu de un pilot brașovean. Se observă luneta și grilele de aerisire laterale originale preluate de la Dacia 1300, geamurile laterale mici și capota portbagajului lungă, chiar dacă fața și farurile montate ulterior sunt de o generație mai târzie.

Deși prezentată prima dată ca prototip în 1979 și ca "produs de serie" în 1981, Dacia Sport avea să fie oferită spre vânzare populației abia din vara anului 1983, ca o alternativă pentru cei înscriși de mai mult de un an pentru cumpărarea unei Dacia 1300. Prețul de vânzare inițial, de 92.600 lei, era cu mai mult de o treime peste cel al unei berline.

O Dacia Sport din primele serii în "haine" de curse ... Sunt vizibile portierele scurte ale caroseriei fabricate până în 1984.

Dacia 1310 Sport, mașina venea echipată cu un motor de 1297 cm³, derivat din cel de

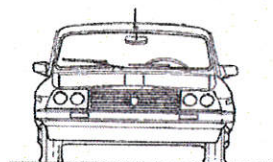
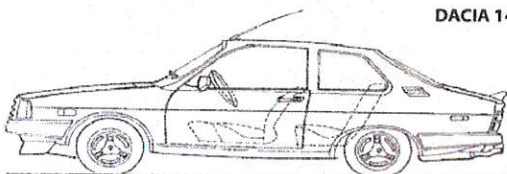
Dacia 1300, dar acesta dezvoltă 70 CP, dispunând de altă distribuție și de un carburator dublu corp. Chiar și echipajele promovate din

divizia "B" de raliuri au apreciat performanțele unei Dacia Sport.

Aici, un model din primele serii, cu uşile lungi, aflat în mâinile unui pilot al puternicei echipe patronată de " Nicolina " Iaşi.

Date Tehnice

DACIA 1410 SPORT

DATE TEHNICE DACIA SPORT	
Locuri	4
Viteză maximă	150 km/oră
Accelerație 0 – 100 km/h	cca. 15 secunde
Consumul de combustibil la viteză de 80-90 km/h	6,8 - 7 l/100 km
Echipament electric	12 V
Acumulator	12V 55Ah
Generator	Alternator IEP5 1111 sau derivat, 500 / 700W
Releu-regulator	IEP5 1130
Întreprupător - distribuitor	IEP5 3233 sau 3239
Bujii de aprindere	14 NP 21 (M14 – 240), Sinterom
Dimensiuni anvelope	155 SR 13, opțional 175/70 R 13

Elev: Marcu Mihai
 Profesor îndrumător : Cupes Monica

PUNTE SPATE

Punte rigidă cu braț central de ghidare, arcuri elicoidale și amortizoare hidraulice telescopice dispuse concentric

FRĂNE

De serviciu – cu acționare hidraulică cu două circuite. Discuri la puntea față, tamburi la puntea spate. Repartitor al forței de frânare în funcție de sarcina pe puntea spate.

De parcare – asupra frânelor de la roțile spate, cu acționare mecanică de la manetă din bord.

AMBREIAJ

Tip 180 DBR, monodisc, uscat, cu acționare mecanică prin cablu.

CUTIA DE VITEZE

Tip 352 – 13, cu patru trepte de mers înainte sincronizate. Opțional, cutie de viteze tip 365 – 22, cu cinci trepte de mers înainte. Diferențialul și angrenajul conic principal integrate în cutia de viteze.

Noaptea de Halloween

Era o noapte de toamnă, era Halloween...

Mă plimbam cu bicicleta prin apropierea casei când, deodată, am auzit o bubuitură foarte puternică; m-am oprit brusc, uitându-mă în stânga și în dreapta ... nu era nimeni, iar după un timp s-a auzit un scârțâit apăsător de ușa, dar nu era nimeni!

Cu puțină teamă am pedalat ușor înainte, iar dintr-o dată a apărut o femeie jumătate cheală, cu puțin sânge pe față, într-un capot alb; preț de câteva secunde am privit-o în ochi neclintit. M-am întors cu bicicleta, îndepărtându-mă ușor de ea; în acea clipă mi-am întors brusc capul, dar ea dispăruse. În acel moment am pedalat cât m-au ținut picioarele, pedalam așa de tare încât cauciucurile au început să alunece, pinionul găfâia, lanțul abia îmi mai rezista, când, deodată, mi-au explodat cauciucurile (!!!BOOM!!!). În acea fracțiune de secundă, bicicleta a zburat de sub mine aruncându-mă. Trântit la pământ, am privit bicicleta cum s-a răsucit de vreo 4-5 ori în aer, iar eu m-am rostogolit, până când m-am oprit cu spatele fix în roata unei mașini...

După o jumătate de oră mă ridică un bătrânel cu fața desfigurată. Am deschis ușor ochii privind-l și, în acel moment, am luat-o la fugă, fără a mă mai uita înapoi după bicicletă. Apoi am dat tot peste acea femeie; am trecut pe lângă ea fără a mă opri din alergat când, deodată, mi-am zărit casa și în acel moment m-am bucurat nespus de mult. Am intrat în curte, am baricadat poarta, apoi am intrat în casă.

Într-un sfârșit s-a luminat de zi, am privit soarele, apoi mi-au amorțit ochii și m-am aruncat în pat.

*Năstase Marius
clasa a IX-a C*

Halloween 2012

1 DECEMBRIE 1918

Prof. Camelia Duță

Anul 1918 reprezintă în istoria poporului român anul **triumfului idealului național**, anul încununării victorioase a lungului șir de lupte și sacrificii umane și materiale pentru **făurirea statului național unitar**. Acest proces istoric, desfășurat pe întreg spațiul de locuire românesc, a înregistrat puternice seisme în 1784, 1821, 1848-1849, ca și evenimente cardinale cum ar fi unirea Moldovei și Munteniei în 1859, proclamarea independenței absolute a țării de sub dominația otomană, consfințită pe câmpul de luptă de armata română în războiul din 1877-1878, precum și adunările reprezentative, democratic alese ale românilor din teritoriile aflate sub stăpânirea străină de la **Chișinău, Cernăuți și Alba Iulia din 1918**. Aceste memorabile momente din 1918 au făcut ca jertfa ostașilor români în primul război mondial să nu fi fost zadarnică. Ceea ce la 1600 – prin fapta Viteazului – fusese doar o clipă de vis, la **1 Decembrie 1918** devenea cea mai miraculoasă realizare a acestui popor.

Această conștiință a unității de neam a românilor a fost consolidată de permanentele și multiplele relații politice, militare, economice și culturale între țările române de-a lungul întregului ev de mijloc. Secolul al XIX-lea – denumit și “secolul naționalităților” – a adus în spațiul românesc o nouă realitate, cea a națiunii române, în cadrul căreia s-a cristalizat conștiința unității naționale, a conștiinței destinului comun – trecut, prezent și viitor.

Desăvârșirea unității naționale a românilor la sfârșitul primei conflagrații mondiale trebuie înțeleasă ca o firească împlinire, ca o necesitate istorică impusă de evoluția statului național și de necesitatea desăvârșirii sale și nu ca urmare a efortului militar al României. Nu primul război mondial a creat România Mare; el a fost doar ocazia. România a intrat în război pentru eliberarea provinciilor asuprite și pentru întregirea țării, idealul Unirii afirmându-se intens prin eforturi, jertfe și eroism pe câmpurile de luptă din Transilvania și Dobrogea, de pe Valea Jiului și de pe Argeș, ca și pe cele de la Mărăști, Mărășești și Oituz.

Nu plânge, maică Românie!

Nu plânge, maică Românie,
Că am să mor neîmpărțășit!
Un glonț pornit spre pieptul tău,
Cu pieptul meu eu l-am oprit...

Nu plânge, maică Românie!
E rândul nostru să luptăm
Și din pământul ce ne arde
Nici o fărâmbă să nu dăm!

Nu plânge, maică Românie!
Pentru dreptate noi pierim;
Copiii noștri, peste veacuri,
Onoare ne vor da, o știm!

Nu plânge, maică Românie!
Adună tot ce-i bun sub soare;
Ne cheamă și pe noi la praznic,
Când România va fi mare!

<http://facebook.com/Lumea.Poezilor>

Versuri găsite în ranița unui soldat mort în toamna anului 1918, pe muntele Sorica, din Carpații de Curbură.

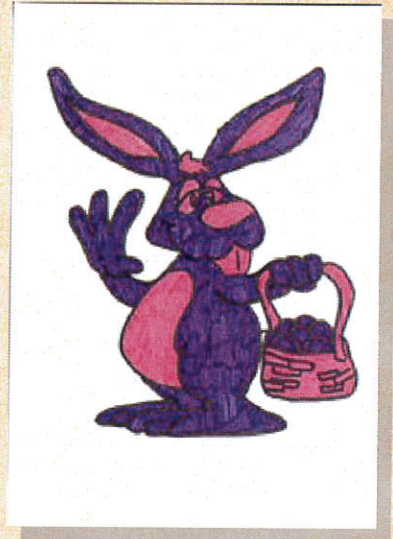
1 DECEMBRIE 2012

Parada de 1 Decembrie

Să mai copilărim puțin...

*Desene realizate de eleva
Crușnișchi Carmen, clasa a X-a F*

Să cunoaștem istoria liceului nostru

Colegiul Tehnic „Mircea cel Bătrân” – scurt istoric

Colegiul Tehnic „Mircea cel Bătrân” este amplasat în sectorul 1al Capitalei și, deși în actuala clădire funcționează de 23 ani, unitatea școlară este mult mai veche.

*În anul 1966 a luat ființă **Liceul Industrial de Transporturi (L.I.T.)**, aparținând Ministerului Transporturilor, cu sediul în Calea Griviței nr. 31 și având specializări din domeniul transporturilor și al construcțiilor.*

*Unitatea funcționează sub această denumire și în această locație până în anul 1974, când se împarte în **Grup Școlar Construcții Căi Ferate, Drumuri, Poduri “Aurel Vlaicu”**, cu sediul în strada Expresului nr. 1 și în **Grupul Școlar Auto București**, cu sediul în Bulevardul Păcii nr. 391.*

***Grupul Școlar Construcții Căi Ferate, Drumuri, Poduri “Aurel Vlaicu”**, care cuprindea și **Școala Profesională nr. 38**, își schimbă denumirea în 1984 în **Liceul Industrial nr. 10** și **Școala Profesională nr. 38**, funcționând în această formă până în anul 1990, când se transformă din nou în **Grup Școlar Industrial Construcții Căi Ferate**, cu sediul în strada Feroviarilor nr. 37 și cu sediul în strada Expresului nr. 1, unde se află și în prezent.*

*Începând cu anul școlar 2010-2011, conform Ordinului Ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului nr. 5375/06.10.2010, denumirea Grupului Școlar Industrial Construcții Căi Ferate București se transformă în **Colegiul Tehnic „Mircea cel Bătrân”**.*

Școala s-a evidențiat prin formarea multor specialiști în domenii pe care le pregătește (mecanic, construcții și servicii), de la muncitori, până la ingineri și profesori.

- Sloganul nostru: ***“Prin noi veți fi cei dintâi, meșteri iscusiți, creatori liberi, poduri între generații”***
- Valorile dominante sunt: egalitarism, cooperare, munca în echipă, respect reciproc, atașamentul față de copii, respectul pentru profesie, libertate de exprimare, receptivitate la nou, creativitate, entuziasm, dorința de afirmare.
- Normele valorice, credințele conducătoare privind conceptele fundamentale ale școlii sunt cuprinse în R.O.I., elaborat pe baza “Regulamentului de organizare și funcționare a unităților din învățământul preuniversitar de stat”, a legilor de bază și privește atât activitatea elevilor, cât și a cadrelor didactice.
- În ceea ce privește climatul organizației școlare, s-ar putea aprecia ca fiind un climat deschis, caracterizat prin dinamism și un grad înalt de angajare a membrilor instituției școlare; relațiile dintre cadrele didactice fiind deschise, colegiale, de respect și de sprijin reciproc.
- Școala urmărește evoluția pieței muncii și folosește informațiile din PLAI și PRAI, încercând să răspundă cât mai bine cerințelor ei și nevoilor individuale prin profilurile în care pregătește elevii.
- Școala colaborează cu diferiți agenți economici și dezvoltă parteneriate inclusiv cu alte unități școlare.

Directorii sunt deschiși și ascultă sugestiile profesorilor, fac aprecieri frecvente și sincere la adresa acestora, le oferă o largă autonomie, îi sprijină și evită un control strict birocratic.

Toate acestea se reflectă pozitiv în activitatea instructiv-educativă și în conduita cadrelor didactice.

Calificările din școala noastră

LICEU CURS ZI PROFIL TEHNIC

- TEHNICIAN MECATRONIST
- TEHNICIAN PROIECTANT CAD
- TEHNICIAN DESENATOR PENTRU CONSTRUCTII SI INSTALATII

LICEU CURS ZI PROFIL SERVICII

- TEHNICIAN IN ADMINISTRATIE

LICEU CURS SERAL PROFIL TEHNIC

- TEHNICIAN IN CONSTRUCTII SI LUCRARI PUBLICE
- TEHNICIAN MECANIC PENTRU INTRETINERE SI REPARATII

LICEU CURS ZI PROFIL TEHNIC - RUTA PROGRESIVA

- TEHNICIAN IN CONSTRUCTII SI LUCRARI PUBLICE
- TEHNICIAN MECANIC PENTRU INTRETINERE SI REPARATII

SCOALA PROFESIONALA CURS DE ZI

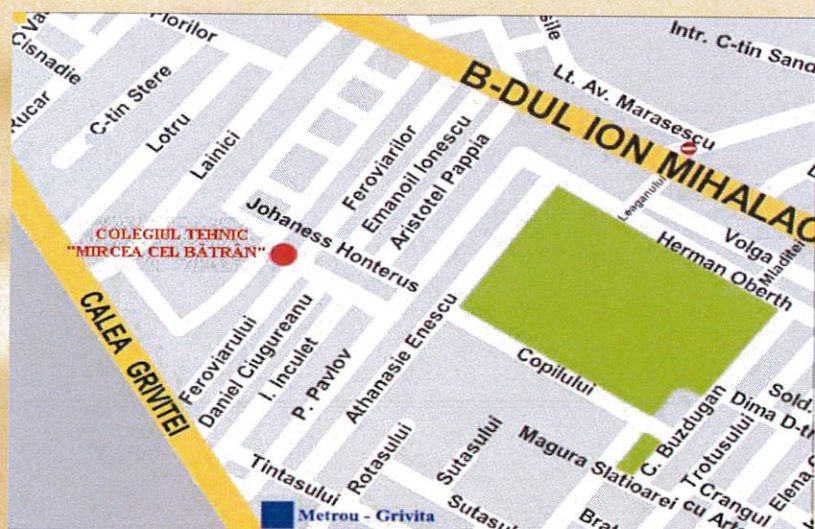
- MECANIC AUTO

SCOALA POSTLICEALA

- TEHNICIAN CADASTRU FUNCJAR - TOPOGRAF
- ASISTENT DE GESTIUNE

SCOALA DE MAISTRI

- MAISTRU MECANIC MASINI SI UTILAJE PENTRU CONSTRUCTII
- MAISTRU CONSTRUCTII CIVILE, INDUSTRIALE SI AGRICOLE

Telefon / fax: 021/224.23.76

E-mail: ctmcb2010@yahoo.com

<http://ctmcb.licee.edu.ro>

